

OSVRT NA LITERARNE RADOVE UČENIKA OSNOVNIH ŠKOLA

Osobno nisam poklonik teorija zavjere, dapače, uvjeren sam da oni kojima zavjere padaju na pamet svoj naum jednostavno nisu u stanju provesti u djelo, no unatoč tome ne mogu se složiti s onima koji tvrde da visokonakladni i masovno gledani mediji sistematski zaglupljuju svoje konzumente. Nakladu i gledanost osiguravaju žutilo i crnilo.

Čitanje literarnih radova koji su pristigli na ovogodišnji natječaj LiDraNo predstavljao je prekrasan odmor od ove naše potrošačke stvarnosti. Svako od pedeset osmero djece koja su sudjelovala na natječaju uvjeralo me da zna ili barem sluti kako se ovaj svijet može učiniti boljim. I ja sam im svima vjerovao.

Od spomenutih pedeset osam radove četrdeset i pet su napisali učenici i učenice osnovnih škola, ostalih trinaest srednjoškolke i srednjoškolci. Gospođa Vlasta Horvatić-Gmaz i ja dogovorili smo se da ću ove godine ja pisati osvrt na radove ovih mlađih autorica i autora. Prije toga smo se tijekom žiriranja opet složili kako je velika šteta da iz Krapinsko-zagorske županije dalje ide samo pet, odnosno dva rada.

Gradnja utvrde Belecgrad (zaporka LJUBAV 86321, 6.r.) izuzetno je vješto i zanimljivo ispričovijedana legenda, čitateljeva je pozornost osvojena prvom rečenicom i zadržana do kraja. Ne mogu znati na koji je način autorica ili autor otkrila legendu koju je obradila, u kojemu ju je obliku konzumirala, no ne vidim kako bi bilo koji odgovor na to pitanje umanjio vrijednost rada.

Slijedeća dva rada stižu iz iste škole (ne znam iz koje) – *Ana*, *Sonja*, *Adi* (zaporka Konjanik 32000) i *Šest stupnjeva odvojenosti* (zaporka Eri 99040). Osim iste škole priče imaju još nekoliko poveznica –

prilično sam siguran da su obje pisale djevojke iako su obje pisale u muškom licu, a imaju čak i muške zaporke, obje su učenice osmog razreda, obje su priče ljubavne i konačno, ono najvažnije, stil obje priče je upravo fantastičan: kratke, precizne rečenice, pripovijedanje koje tjera čitatelja na punu pozornost kako bi shvatio o čemu se radi, glavni se junak izravno obraća onom drugom. Dakako, ima i razlika. Prva je priča minuciozno vođena između realnosti i maštarije pri čemu se autorica poigrava motivima ruskih klasika. Druga autorica analizira raspad veze onih koji se i dalje vole.

Da sam ova spomenuta tri rada čitao u nekim drugim okolnostima, ne bi mi palo na pamet da su ih pisala djeca. Jednostavno bih uživao u izvrsnim tekstovima.

Četvrti rad koji ide dalje prekrasna je, razigrana pjesma *Plava* (zaporka SLON 89642, 5. r.). Unatoč mladosti autorice ili autora i ovdje ima stihova kojih se ne bi postidjeli ni renomirani pjesnici za djecu. Slike prirode poslije kiše jasno se ukazuju čitaču pjesme u svoj svojoj ljepoti.

Drvo (zaporka Mislim 95300, 4. r.) je jednostavan, ali silno šarmantan sastavak. Uz to je pun životne mudrosti. Bjelogorično je drvo žalosno zbog gubitka malih prijatelja koji ga okružuju i obitavaju u njegovoj krošnji, od žalosti gubi i lišće. No onda se glavnom junaku kao i svima nama nakon teških razdoblja vraća proljeće i radost postojanja.

Osim ovih, na natječaj je pristiglo još mnogo sjajnih uradaka. *Streha, Hladni snovi, Slatka svemirska avantura, Sjećam se, Ah ta lektira, V branju, Puran Prtačko, Vu dobru i zlu* samo su neki od njih. Nadam se da ćemo tijekom okruglog stola moći razgovarati o što više radova koji su tako razveselili članove povjerenstva.

Osim autoricama i autorima za uspješnost ovogodišnje produkcije svakako treba čestitati i mentoricama te mentorima koji su ponovo silno doprinijeli kreativnom izražavanju djece.